

בס"ד*. יום ד', כ"ה אלול, ה'תשי"א.

א. אמרו חז"ל¹, שכאשר עשרה מישראל מתאספים יחד שכינה שרוי' ביניהם. מיפגש זה, שיש בו הרבה יותר מעשרה מישראל, ושנערך למטרה רצוי', ודאי שהשכינה שרוי' בו, ולכן חייב הוא להביא לידו תוצאות טובות במעשה בפועל.

השי"ת יתן לנו את הכח להגיד את מה שיש צורך להגיד, ולשמוע ולהקשיב ולציית לכל אשר צריכים לשמוע ולקלוט בהזדמנות כזאת.

בעמדנו ימים אחדים בלבד לפני ראש השנה, זהו הזמן המתאים עבורנו לעשות חשבון הנפש, לבדוק את סיכום מעשינו במשך השנה שעברה, על מנת לתקן את הדורש תיקון ולהחליט שהחיים בעתיד יהיו נעלים יותר ו"עשירים" יותר.

ב. הזמן הוא מתנה יקרה שנתן לנו הקב"ה, ולכן צריכים תמיד לנצלו במידה המירבית. דברים אלה נכונים במיוחד לגבי הרגעים שנשארו עדיין מהשנה החולפת, כאשר נדרשת הערכה והתבוננות מחדש בחשיבות הזמן.

כל דבר שנברא בעולם, הוא למטרה ותכלית². גם הזמן הוא בריאה של הקב"ה³. ומזה, שכל דקה וכל חלק של הזמן, יש בו מטרה וכוונה אלקית. מובן, איפוא, שאפילו משך הזמן הקטן ביותר, צריכים לנצלו כדי להשלים את המטרה והתכלית שנתן לו הבורא. אם אנו נותנים לזמן לחלוף באופן של בזבז, אנו לא רק מבזבזים מתנה יקרה שניתנה לנו ע"י הקב"ה, אלא יש בכך כשלון בהשלמת התכלית שעבורה ניתן לנו זמן זה.

הזמן הוא כמו כלי שחייב להיות ממולא עד גדותיו ומעבר לזה. כל שני' של הזמן שניתנה לנו חייבת אף היא להיות ממולאת במעשים

אלול שנה זו (אג"ק ח"ד ע' תקד)).

(1) סנהדרין לט, א.

(2) ראה שבת עז, ב. אבות ספ"ו.

(3) ראה סידור שער הק"ש (עה, סע"ד

ואילך). אמ"ב שם פל"ז (מ, ג ואילך). הנסמן

באג"ק ח"א ע' רצד. ח"ב ע' רכד.

(* תרגום חפשי מרשימה באנגלית שבראשה כתוב: "מסר לשנה החדשה עבור הנוער היהודי מדברי האדמו"ר מליובאוויטש ביחידות לקבוצת סטודנטים, כ"ה אלול תשי"א", והוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונשלח לכונ"כ (ראה לדוגמא: מכתב כ"ט

של יצירה, לא רק עבור עצמנו, אלא גם לתועלת אחרים, שזהו חלק יסודי מהתכלית הכללית של החיים. ברצוני להדגיש כאן במיוחד את רגש האחריות שבו חייב להיות חדור כל איש ואשה מישראל עבור הזולת, ועבור הסביבה בכלל. זוהי החובה להפיץ את אור ה' מסביבנו.

רגש האחריות חייב להיות חזק במיוחד אצל הנוער, משום שהנוער הוא אשר קיבל ברכה במידה רחבה מאת ה' בכוחות מובחרים של מרץ, אומץ והתלהבות. לאור האמור לעיל, שכל דבר שנברא ע"י הקב"ה חייב להיות מנוצל במילואו, הרי יש אחריות וחובה נוספת המוטלת במיוחד על הנוער, ויש זמן מוגבל למלא חובה ואחריות זו.

ג. נמצינו למדים, שכעת נפגשים כאן שלשה דברים חשובים: "יסוד" הזמן בכללותו, הזמן הנוכחי דערב־ראש־השנה במיוחד, וה"יסוד" של הנוער עם האפשרויות הגנוזות בו והאחריות המיוחדת שלו.

משום כך בטוחני שתתייחסו בכובד ראש לכל זה, ותחליטו לנצל במלואם את הכוחות העצומים שלכם במילוי חובותיכם, הן לשפר את עצמכם, והן — באותה שעה — להשפיע על משפחותיכם, חבריכם, והסביבה בכלל.

ד. אתם, צעירים וצעירות, העסוקים בלימוד עניני מדע וחכמה, ובמילא התחנכתם לגישת חיים רצינית מסודרת והגיונית, חייבים לנקוט באותה גישה כלפי החובות והאחריות היהודיים המיוחדים לכם. ועיקרם — החובה להפיץ את האור והחום של היהדות, ולהכניס חיים יהודיים לתוך סביבתכם.

התנאי הראשון להגיע למטרה זו הוא שמירת התורה והמצוות שלכם בתוקף. ואז אתם יכולים להיות בטוחים בהחלט בהצלחה, כי כל מעשה הבא מתוך כוונה ונחרצות ממשך כוחות אלקיים מיוחדים המבטיחים את הצלחתו.

ה. אנו קרבים לראש השנה. מצות היום של יום קדוש זה היא התקיעה בשופר. בכללות, יש לקול השופר משמעות כפולה: זוהי קריאה לתשובה, המזכירה לנו שנתחרט על חסרונותינו במשך השנה שעברה, ושנחליט להתנהג בדרך התומצ'צ בשנה הבאה; וכיחד עם זה, הרי קול

השופר הוא גם קול של נצחון, המכריז שהקב"ה בודאי מקבל את תשובתינו ונותן לנו שנה של שמחה ואושר.

תהא השנה החדשה שנת נצחון על כל המכשולים שבפנים ושבחוץ, כך שכל אחד מאתנו יוכל לבצע את חלקו/ה בהפיכת החושך לאור, ולהגיע לחיים יהודיים בעלי מזיגה נכונה ברוחניות, וחיים של שמחה.

לשנה טובה תכתבו ותחתמו⁵.

5) המשך היחידות ושאלות הסטודנטים ותשובות כ"ק אדמו"ר שליט"א — לקמן ע' 363 ואילך (המור"ל).